نسیم جنوب

www nasimjonoub .com

سال بیست و هفتم – شماره ۱۰۸۳

سه‌شنبه ۸ خرداد ۱۴۰۳   ۸ صفحه – ۵۰۰۰ تومان

(مبلغ فروش به کیوسک مطبوعاتی تعلق می‌گیرد)

دکتر حمید اسدپور استاد دانشگاه و نویسنده کتاب «مکتب بوشهر» :

درخشش مکتب بوشهر در سپهر فرهنگی و تاریخی ایران

جلیل رزمی:

تصویرگر نقش نهان اندیشه انسان

سابینا حجری، نوجوان هنرمند نقاشی:

نوجوانان برای پیشرفت کردن، تلاش کنند

مهران حسینخانی؛ هنرمند و شاعر:

موسیقی؛ هنرِ بیانِ احساسات و شعر، نقاشی این احساسات و عواطف است

سیدقاسم یاحسینی:

«دبیزه بلوکات»؛ اثری با ارزش در برهوت کتاب‌های اسنادی محض

پیام مشترک مسئولان استان بوشهر به مناسبت شهادت آیت‌الله رییسی

نماینده ولی فقیه، نماینده خبرگان رهبری، استاندار و فرمانده سپاه استان بوشهر در پیام مشترکی شهادت سیدالشهدای خدمت آیت‌الله رییسی رییس جمهور دولت سیزدهم را به مردم دارالحماسه این استان تسلیت گفتند.

به گزارش ایرنا آیت الله غلامعلی صفایی بوشهری نماینده ولی فقیه در استان و امام جمعه بوشهر، آیت الله سید هاشم حسینی بوشهری نماینده استان در مجلس خبرگان رهبری، احمد محمدی‌زاده استاندار بوشهر و سردار علی رزمجو فرمانده سپاه امام صادق (ع) استان بوشهر با صدور پیامی، شهادت آیت الله دکتر سید ابراهیم رییسی، رییس جمهوری اسلامی ایران و همراهان را به مقام معظم رهبری، مردم ایران و مردم دارالحماسه استان بوشهر تسلیت گفتند.

در این پیام آمده است: شهادت ریاست جمهوری اسلامی ایران حضرت آیت الله رییسی و همچنین آیت الله آل هاشم امام جمعه تبریز، امیر عبداللهیان وزیر امور خارجه، رحمتی استاندار آذربایجان شرقی، فرمانده یگان حفاظت ریاست جمهوری سردار موسوی و کادر پرواز را به محضر امام زمان (عج)، رهبر معظم انقلاب اسلامی و مردم شریف ایران اسلامی تبریک و تسلیت عرض می‌نمائیم.

نویسندگان این پیام یادآور شدند: شهید آیت‌الله رییسی در تمامی فراز و نشیب‌های انقلاب بویژه در قوه قضائیه، تولیت آستان قدس رضوی و هیئت دولت و مجلس خبرگان رهبری مجاهدتی الهی از خود به جای گذاشت و منشا تحولات کارآمدی شد طوری‌که سید محرومان برای خدمت به مردم شبانه روز تلاش می‌کرد و در مسیر خدمت رسانی به مردم به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

این پیام یادآور شده است: خادم الرضا و خادم ملت، تمام زندگی خود را وقف خدمت به مردم کرد و در دل مردم شریف ایران و سایر مسلمانان جهان جای دارد و این پیوند ناگسستنی است.

در پایان این پیام آمده است: سیدالشهدای خدمت به انقلاب و خادم الرضا (علیه السلام) و مجاهد فی سبیل الله در راه حمایت از مردم مسلمان محور مقاومت بود و تمام توان خود را برای تحقق آرمان‌ها و ارزش‌های انقلاب و هدایت‌های امام راحل عظیم الشان و مقام معظم رهبری به کار گرفت و تمام زندگی خود را وقف انقلاب و مردم کرد.

برگزاری آیین عزاداری شهادت رئیس‌جمهور و همراهان در مصلای بوشهر

آیین عزاداری شهادت حضرت آیت‌الله رئیسی و هیات همراه در مصلای بوشهر در حال برگزاری است.

آیین عزاداری شهادت حضرت آیت الله رئیسی، رئیس جمهور شهید و هیات همراه در مصلای بوشهر برگزاری شد./ ایسنا

نماینده ولی فقیه در بوشهر:
آیت الله رییسی خادم ملت بود

نماینده ولی فقیه در استان و امام جمعه بوشهر گفت: شهید رییسی با فروتنی و تواضع به افراد در همه سنین سلام می‌کرد و هیچ‌گاه خود را در قامت رییس‌جمهور ندید بلکه خود را همواره خادم ملت می‌نامید.

به گزارش خبرنگار ایرنا، آیت الله غلامعلی صفایی بوشهری در آیین بزرگداشت شهادت شهید جمهور آیت‌الله رییسی و همراهان که به میزبانی نیروهای مسلح استان بوشهر در حسینیه ثارالله برگزار شد، اظهار کرد: توصیف خادم ملت ایران در زبان سخن نمی گنجد و در وصف وی نمی‌توان بخوبی حق مطلب را ادا کرد.

وی افزود: آیت‌الله رییسی یک شخصیت فوق العاده با ایمان، باخلاص، شجاع، پرتلاش، ولایی و در خدمت اسلام، انقلاب و مردم بود.

نماینده مردم تهران در مجلس خبرگان رهبری بیان کرد: در پرتلاشی شهید آیت الله رییسی همین بس در سفر آخر وی به مشهد دیدم صورتش از حجم زیاد کار و بی خوابی به طور کامل متورم شده بود.

صفایی بوشهری ادامه داد: شهید رییسی در رویکرد مردمداری خود به فرمانده یگان حفاظت سپرده بودند که در دیدارهای مردمی مانع مردم برای دیدار با وی نشوند و این مهم در جریان سفر به تنگستان استان بوشهر و دیدار با کشاورزان نیز به خوبی دیده شد.

وی ادامه داد: آیت‌الله رییسی تنها در اندیشه بهبود وضعیت مردم بود و در این مسیر از هیچ تلاش و کوششی دریغ نکرد و حتی سفرهای استانی را به روزهای تعطیل پایان هفته موکول کرده بود.

صفایی بوشهری یادآور شد: در بدو ورود وی به عرصه ریاست جمهوری چنان تهاجم اقتصادی بر کشور تحمیل شده بود که برای بهبود ابتدا تنها به مناسب‌سازی زیرساخت‌ها اقدام کرد.

وی افزود: در مناظره‌های انتخاباتی نیز دیدیم که چقدر علیه ایشان صحبت شد اما آیت الله رییسی با بزرگ منشی خود حتی یک کلام جواب ندادند.

صفایی بوشهری عنوان کرد: در دوره رییس جمهوری نیز چقدر فشار به ایشان آمد و حتی در یک جا گفتند استعفا دهید اما این شخصیت همیشه در اندیشه بهبود وضعیت مردم بود و در این مسیر از هیچ تلاش و کوششی دریغ نکرد.

۲۵ طرح عمرانی استان بوشهر به نام شهدای خدمت نامگذاری شد

مدیرکل دفتر امور شهری و شوراهای استانداری بوشهر گفت: ۱۲ طرح عمرانی متشکل از معابر، میادین و اماکن شهری در مرکز شهرستان‌ها و ۲ شهر دیگر و با همراهی ۱۳ دستگاه اجرایی این استان بنام شهیدان خدمت نامگذاری شد.

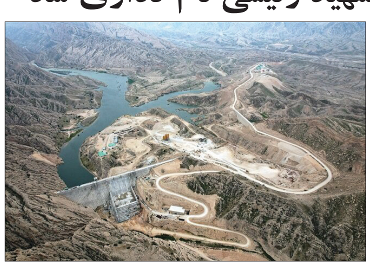
مجید محمودی در گفت و گو با ایرنا با تسلیت شهادت آیت الله رئیسی و همراهان اظهار کرد: ۱۲ طرح عمران شهری که بنام شهدای خدمت نام‌گذاری شده دارای اعتبار هشت هزار و ۷۴۰ میلیارد ریالی است.

وی افزود: تقاطع غیرهمسطح محور آزادی بوشهر، شهرک جوانی جمعیت دشتی، بلوار جدید دیلم، خیابان مجاور سردار سلیمانی گناوه، بلوار ساحلی وفاق در کنگان، میدان ورودی دیر تا شاهزاده ابوالقاسم و سایت مسکن مجتمع مسکونی ۱۴۴ واحدی چغادک از جمله طرح‌هایی است که در شهرهای مختلف استان بوشهر به نام شهدای خدمت نام‌گذاری شدند.

محمودی ادامه داد: سد باغان که با ارزش ۴۰ هزار میلیارد ریال اعتبار توسط آیت‌الله رئیسی در دولت سیزدهم آغاز به کار کرده بود بنام این شهید نام‌گذاری شد.

محمودی ادامه داد: جاده وفاق دیر به کنگان، شهرک ۴۳۵ هکتاری بوشهری، تأسیسات آب‌شیرین کن در شهرهای مختلف، ساختمان استانداری، سالن‌های مختلف و دیگر مکان‌ها و طرح‌ها در مجموع مربوط به ۱۳ دستگاه اجرایی استان بوشهر است که به نام شهدای خدمت نامگذاری شدند.

مدیرعامل آب منطقه‌ای بوشهر:
سد باغان در استان بوشهر به نام شهید رئیسی نام‌گذاری شد

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای بوشهر گفت: سد باغان به عنوان یکی از مهمترین طرح‌های توسعه منابع آب استان بوشهر، به نام شهید آیت‌الله رئیسی نام‌گذاری شد.

به گزارش خبرنگار مهر، علی محمدی در جمع خبرنگاران اظهار کرد: این سد با دستور رئیس جمهور فقید، شهید آیت‌الله رئیسی در سفر استانی به بوشهر و پس از هشت سال از شروع عملیات اجرایی به مرحله آبگیری رسید.

وی گفت: سد باغان از نوع بتنی غلتکی است و تأمین آب شرب و صنعت در شهرستان جم و تأمین آب کشاورزی در شهرستان دشتی را بر عهده خواهد داشت. حجم مخزن سد باغان ۳۲ میلیون مترمکعب است و با ارتفاع ۵۶ متر، نقش مهمی در مهار سیلاب‌های مخرب رودخانه باغان دارد.

محمدی با اشاره به آبگیری سد باغان در سامانه‌های بارشی سال آبی جاری گفت: در اولین مواجهه سد باغان با سیلاب پس از شروع دوره آبگیری، حجم آب ذخیره شده در مخزن این سد به هفت میلیون مترمکعب رسیده است تا دسترسی به ظرفیت مناسبی از آب جهت بهره‌برداران این سد امکان پذیر باشد. میزان سرمایه گذاری در سد باغان از طریق فاینانس خارجی به میزان ۳۳۳ میلیون یوان و اعتبارات ملی به میزان ۳۰۰ میلیارد تومان است.

استاندار بوشهر:
مردمی بودن مهمترین ویژگی شهید رییسی بود

استاندار بوشهر گفت: مهمترین ویژگی آیت الله شهید ابراهیم رییسی در طول ۴۵ سال خدمتگزاری به نظام اسلامی به عنوان امتیاز منحصر به فرد روحیه مردمی ایشان بود.

احمد محمدی زاده در حاشیه برگزاری آیین بزرگداشت شهادت آیت الله رییسی در مصلای نماز جمعه بوشهر در گفت وگو با ایرنا اظهار کرد: نگاه و ارتباط مردمی آیت الله رییسی با همه اقشار اجتماعی جامعه باعث شده بود تا اسم دولت خود را نیز دولت مردمی و انقلاب انتخاب کند.

وی افزود: ترکیب مدیرانی که در دولت آیت الله رییسی بکار گرفته شده اند از همه ظرفیت های اجتماعی جامعه است.

استاندار بوشهر یادآور شد: شهید رییسی در تمام مدت مسوولیتش در ۴۵ سال گذشته و بخصوص سه سال ریاست جمهوری نزدیکترین روابط و تعامل با مردم را داشت و بیشترین ارتباط با مردم برقرار کرد.

محمدی زاده تصریح کرد: روحیه مردمی و در بطن جامعه بودن شهید آیت الله رییسی باعث شده بود تا در دوره ریاست جمهوریش سه بار به استان بوشهر سفر کند و بنا بود سفر چهارم ایشان نیز برای افتتاح و بهره برداری از چندین طرح جدید خردادماه انجام شود.

وی ادامه داد: رییسی، رییس جمهور مردمی ، جهادی ، انقلابی و ساده زیستی بود که در قلب مردم جا داشت.

استاندار بوشهر عنوان کرد: ضرورت تعامل با مردم ساده زیستی است و آیت الله رییسی به تمام معنا ساده زیست بود .

محمدی زاده گفت: ویژگی های برتری که ایشان را رییس جمهور مردمی کرد برگرفته از آرمان های امام، رهبری، انقلاب و شهدا بود.

وی افزود: آیت الله رییسی آمده بود تا جانش را در راه نظام و انقلاب بدهد و حاصلش ۴۵ سال خدمت صادقانه برای نظام بودو با شهادتش مزد این خدمت را دریافت کرد.

استاندار بوشهر با گرامیداشت یاد و خاطره رئیس دولتس یزدهم بیان کرد: آیت الله رییسی تنها رییس جمهور دوره سیزدهم نبود بلکه برای همیشه تاریخ در قلب مردم به عنوان خادمی خدمتگزار و صادق باقی خواهد ماند.

۷۰ نفر از آزادگان بوشهری به خیل همرزمان شهیدشان پیوستند

معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استانداری بوشهر گفت: از مجموع ۴۴۳ آزاده سرافراز این استان ۷۰ نفر فوت یا شهید شده اند و در حال حاضر ۳۷۰ نفر آزاده در قید حیات هستند.

به گزارش ایرنا اکبر پورات در نشست شورای مشورتی آزادگان استان بوشهر اظهار کرد: پیگیری مسائل و مشکلات جانبازان، آزادگان و ایثارگران استان بوشهر باید با جدیت دنبال شود.

وی افزود: آزادگان نماد ایثار و از خودگذشتگی و حافظان استقلال و ارزش‌های انقلاب اسلامی محسوب می‌شوند. آزادگان اسوه‌های صبر هستند و از جمله سفیران و مبلغان عزت، آزادگی و پایمردی ملت ایران و رزمندگان اسلام در قلب دشمن بودند.

معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استانداری بوشهر یادآور شد: سال‌ها مجاهدت خاموش و دشوار آزادگان در اسارت‌گاه‌های عراق نماد ایثارگری است.

«دبیزه بلوکات»؛ اثری باارزش در برهوت کتاب‌های اسنادی محض

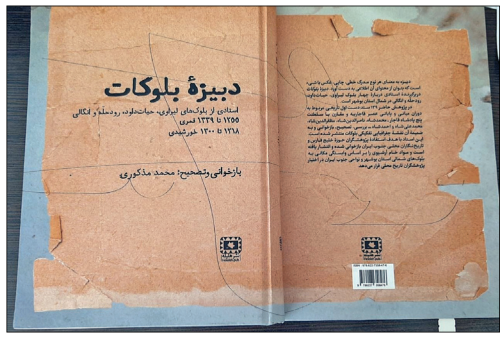
سیدقاسم یاحسینی، مورخ اجتماعی و نویسنده

مطالعات بوشهرپژوهی دچار یک کمبود شدید سندی است. با وجودی که صدها کتاب در چند دههٔ اخیر درباب موضوعات مختلف و متنوع بوشهرپژوهی، در اشل گسترده آن چاپ و منتشر شده است، شمار کتاب‌های اسنادی محض بسیار کم و محدود است و شاید از انگشتان یک دست نیز تجاوز نکند. در چنین چشم‌اندازی است که ارزش کار محمد مذکوری، پژوهشگر، مورخ و کوشاگر اهل بندرریگ و کتاب «دبیرهٔ بلوکات» او مشخص می‌شود. کتابی حاوی ۱۳۹ سند که غالب آن‌ها از آرشیو وزارت امور خارجه استخراج، بازخوانی، تصحیح و چاپ شده است. مشخصات کتاب چنین است: محمد مذکوری، دبیرهٔ بلوکات؛ اسنادی از بلوک‌های لیراوی، حیات‌داود، رود حله و انگالی ۱۲۵۵ تا ۱۳۳۹ قمری / ۱۲۱۸ تا ۱۳۰۰ شمسی، نشر هلیله، چاپ اول، بوشهر ۱۴۰۲.

آقای مذکوری در مقدمهٔ کتاب، مطالب خوب و قابل‌قبولی درباب سندپژوهی و ارزش اسناد چاپ کرده و خواندنی است. من در این مجال بسیارکوتاه، حتی قصد معرفی اجمالی این کتاب و سندهای منتشر شده در آن ندارم. فقط می‌خواهم توجه محققان و مورخان محلی را به دو سند درباب زنان در بوشهر عصر قاجار جلب کنم که برای نخستین‌بار در این کتاب منتشر شده و یکی از آن‌ها اهمیت فوق العاده‌ای از منظر تاریخ اجتماعی، تاریخ از پایین، تاریخ هجوم قوای انگلیس به جزیرهٔ خارک است.

سند اول، مربوط به قتل یک زن است، دختر احمد قصاب، به دست پسر شوهر آن زن.

اما سند دیگری که از نظر من بسیار ارزشمند و قابل‌توجه است، سندی منحصربه‌فرد درباب دوران اشغال جزیرهٔ خارک در سال ۱۲۷۳ هجری قمری ۱۸۵۶ میلادی است. آگاهی ما از عملکرد انگلیسی‌ها در ماجرای اشغال جزیره خارک در خلال هجوم قوای نیروی دریایی انگلیس به جزیره خارک در عهد ناصری فوق‌العاده کم و ناچیز است. البته خوشبختانه به تازگی به همت محقق و مورخ خارکی، بخشی از خاطرات شفاهی و مکتوب نشده همراه با اسناد و مطالب منابع انگلیسی

شمار کتاب‌های اسنادی محض بسیار کم و محدود است و شاید از انگشتان یک دست نیز تجاوز نکند. در چنین چشم‌اندازی است که ارزش کار محمد مذکوری، پژوهشگر، مورخ و کوشاگر اهل بندرریگ و کتاب «دبیرهٔ بلوکات» او مشخص می‌شود

در این باب برای نخستین‌بار روایت شده که در جای خود جالب و قابل اعتناست. (نگ: سیدحسن رضوی، تاریخ جزیره خارک، نشر هلیله، چاپ اول، بوشهر ۱۴۰۲.)

اما سند مندرج در کتاب دبیزهٔ بلوکات از رنگ و لون دیگری است. در بخشی از این سند بودن تاریخ آمده است: «... فرستاده معاودت نموده و خبر آورده که حضرات انگلیسی‌ها مداخله در امور داخلهٔ [جزیره] خارک می‌نمایند، از خودشان کدخدا تعیین کرده، پلیس مُسطر و عملهٔ پلیس چنانچه در بوشهر داشته. ...» (ص ۶۵، تأکید از من است).

سند بعدی، تلگراف چند تن از علما و روحانیون بوشهر در واکنش به بازداشت و تبعید لیسترمان کنسول آلمان در بوشهر به همراه یک تاجر شرکت وانکهوس و همسر او در اواخر ماه مبارک رمضان ۱۳۳۳ قمری است. در بخشی از این تلگراف آمده است: «... دیشب هم سه ساعت از نصف شب گذشته، مأمورین کنسولگری انگلیس با عده‌ای سپاهی همراهشان کنسولگری شیراز [و] تاجر لمانی را احاطه، کنسول و تاجر و عیال او را در نهایت بی‌رحمی گرفته به کشتی فرستادند.» (ص ۲۹۵). یکی از امضاکنندگان این تلگراف، آیت‌الله سیدعبدالله مجتهد موسوی بلادی بوشهری بوده که مصحح گرامی آن را «الاحقر عبدالله الموسوی ملاری» خوانده و ثبت کرده است، حال آن‌که این «ملاری» باید «بلادی» باشد. به همین خاطر نیز در بخش «رجال‌شناسی»، (صص ۳۷۴ ۳۵۳)، آخر کتاب که افزودهٔ مصحح است، هیچ نام و نشانی از آیت‌الله بلادی نیست! به هر حال برای دوست پژوهشگر محمد مذکوری آرزوی توفیق روزافزون دارم و امیدوارم شاهد انتشار «دبیره»های ارزشمند دیگری از وی باشیم./ ایبنا

نقش فضای مجازی در سالم‌سازی محیط سازمان‌های دولتی

مهسا متقی

فرهنگ زیرآب زنی در سازمان های دولتی ممکن است به دلیل تعدادی از عوامل مختلف رواج داشته باشد. این شامل عواملی مانند تعیین و تمجید ارزش‌ها و رفتارهای ناسازگار، نقض اصول اخلاقی و حرفه‌ای، و عدم شفافیت در انجام امور و تصمیم گیری‌های مربوط به سازمان است.

فضای مجازی نیز می‌تواند نقش مهمی در پایش و پیشگیری از فرهنگ زیرآب زنی در سازمان‌های دولتی داشته باشد. با توجه به توانایی فضای مجازی در انتشار اطلاعات و ارتباطات سریع، افشای موارد فساد و نقض اصول اخلاقی در سازمان‌ها می‌تواند به کاهش این نوع فرهنگ‌ها کمک کند.

فضای مجازی می‌تواند با توانایی انتشار اطلاعات و ارتباطات سریع، به کاهش فرهنگ زیرآب زنی در سازمان‌های دولتی کمک کند. افشای موارد فساد و نقض اصول اخلاقی در سازمان‌ها، از طریق فضای مجازی، می‌تواند به پیشگیری از این نوع فرهنگ‌ها کمک کند. علاوه بر این، فضای مجازی می‌تواند به توانایی افراد در شناسایی رفتارهای ناسازگار کمک کند و آن‌ها را به پاسخگویی و پذیرش مسئولیت وادار سازد. از این رو، فضای مجازی می‌تواند به پیشبرد شفافیت و عدالت سازمانی نیز کمک کند و در پیشگیری از فرهنگ زیراب زنی در سازمان‌های دولتی نقش مهمی ایفا کند.

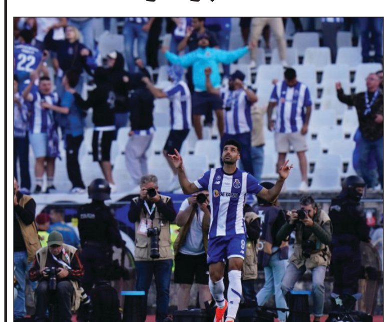
برخی از علل متداول فرهنگ زیراب زنی در سازمان‌های دولتی عبارتند از:

۱. نقض اصول اخلاقی: عدم رعایت اصول اخلاقی در انجام امور سازمانی و تصمیم گیری‌های مدیریتی می‌تواند به فرهنگ زیرآب زنی منجر شود. این شامل مواردی مانند تبعیض، فساد، تعارض منافع و سوءاستفاده از قدرت است.

۲. نقص در نظام پاداش و تشویق: عدم ارتباط مستقیم بین عملکرد عالی و پاداش و تشویق در سازمان‌های دولتی می‌تواند باعث بی‌اعتمادی و عدم تعهد کارکنان به ارزش‌ها و اصول اخلاقی شود. این ممکن است عاملی برای رواج فرهنگ زیرآب زنی در سازمان‌ها باشد.

۳. نقص در سیستم پاسخگویی: عدم وجود سیستم قوی پاسخگویی در سازمان‌های دولتی می‌تواند باعث عدم تشویق به افشای موارد فساد و نقض اصول اخلاقی شود. این می‌تواند فرهنگ زیرآب زنی را در سازمان‌ها ترویج دهد.

خداحافظی با شکوه طارمی در پورتو

ستاره ایرانی پورتو خداحافظی به یادماندنی با این باشگاه داشت و موفق شد در آخرین بازی برای تیمش گل قهرمانی را به ثمر رساند.

مهدی طارمی آخرین بازی خود با پیراهن پورتو را در حالی در فینال جام حذفی پرتغال مقابل اسپورتینگ لیسبون انجام داد که برخلاف انتظار، دور از ترکیب اولیه تیمش بود، اما در شروع نیمه دوم به جای ژوآئو ماریو به زمین آمد و توانست سرنوشت بازی را به سودشان کند و یکی از مهم‌ترین گل‌های دوران فوتبال خود را به ثمر رساند.

مهدی طارمی که طی سه سال گذشته قهرمانی در لیگ برتر، جام حذفی، لیگ کاپ و سوپر کاپ پرتغال را همراه با پورتو به دست آورده بود، سعی داشت خداحافظی شکوهمندانه‌ای با این باشگاه و پیش از پیوستن به اینتر میلان داشته باشد که توانست گل قهرمانی تیمش را روی پنالتی به دست آمده بزند.

نگاهی انتقادی به بحران فوتبال و بی تفاوتی در جنوب ایران

سقوط از افتخار

ولید صفری

بی‌تفاوتی یا مخاطره؛ این مسئله‌ای است که اهالی خوزستان و بوشهر و به طور کلی جنوبی‌ها با آن دست و پنجه نرم می‌کنند. حقوق و مطالبات خود را نه به خوبی می‌شناسند و نه تاکنون به شکل مؤثری برای آنها ایستادگی کرده‌اند. ورزش، و به‌ویژه فوتبال، به جای آنکه میدانی برای نمایش توانایی‌ها و استعدادها باشد، تنها به تعریفی برای سرگرمی و دیالوگی برای نشان دادن تعصبات افراطی تقلیل یافته است؛ تعصباتی که بیشتر اوقات، کمترین نشانی از عقلانیت و منطق در آنها دیده می‌شود.

مدیران استانی با سیاست‌ها و رویکردهای ناکارآمد خود، ورزش و فوتبال را در هر دو استان به حاشیه رانده‌اند، به‌گونه‌ای که جز ناامیدی و مایوسی، چاره‌ای برای طرفداران باقی نمانده است. این وضعیت ناگوار، محصول بی‌تفاوتی و فرار از مطالبه‌گری است که متأسفانه مردم و اهالی ورزش به آن تن داده‌اند.

خوزستان، با آن همه شکوه و افتخار، با سه تیم در لیگ برتر، اکنون در حال فروپاشی و سقوط است. وقتی مردم به فکر آینده فرزندان و نسل‌های آینده خود نیستند و خود را با محرومیت و فقر آمیخته‌اند، نباید انتظار داشت که معجزه‌ای رخ دهد و کیفیت فوتبال بهبود یابد. تنها با آگاهی، مطالبه‌گری و ایستادگی می‌توان امیدوار بود که روزی شاهد تغییر و پیشرفت در ورزش و فوتبال این مناطق باشیم.

شایع‌ترین شگردهای کلاهبرداری سایبری در استان بوشهر

رییس پلیس فتا استان بوشهر از اخذ بیعانه در قالب فروش خودروی کارکرده، داروهای لاغری و رهن و اجاره آپارتمان بعنوان شایع ترین شگردهای کلاهبرداری سایبری ۲ ماهه سال جاری استان خبر داد. به گزارش ایرنا؛ سرهنگ مهدی قاسمی در گفت‌وگو با خبرنگاران اظهار کرد: در تحلیل موضوعات پرونده هایی که از طرف مراجع قضایی به پلیس فتا استان از ابتدای سال جاری با عنوان مجرمانه کلاهبرداری سایبری ارجاع شده، مشاهده شده که درصد بالایی از این جرایم با شگرد فروش خودروی کارکرده یا رهن و اجاره آپارتمان در سایت و اپلیکیشن آگهی محور دیوار و بخشی دیگری با شگرد فروش قرص های لاغری در صفحات اینستاگرامی انجام پذیرفته است.

– **چه شد که اقدام به نوشتن کتاب مکتب بوشهر کردید؟**

– با نام و یاد خدای بزرگ و با سپاس از هفته نامه وزین نسیم جنوب که نسبت به مسائل فرهنگی استان بوشهر عنایت دارد و در نشرفرهنگ استان کوشش می کند.

علت این‌که اینجانب اقدام به بررسی و تدوین و انتشار این اثر نمودم آن بود که فکر می‌کردم نسبت به ادبیات داستانی در استان بوشهر و هم چنین تاریخ نگاری استان توجه جدی معطوف نشده و نیاز است که این دو مقوله مورد مطالعه و پژوهش جدی قرار بگیرند زیرا در این دو زمینه استان بوشهر صاحب گنجینه گرانبها و عالی است همچنان‌که در شعر و هنر نیز این استان صاحب میراث گرانمایه و ویژه می‌باشد. درزمینه معرفی چهره‌های داستان نویسی قبلا آقای فرشید جان احمدیان اثر ارزنده ای را با عنوان «فرهنگنامه داستان نویسان بوشهر» منتشر کرده بود که در این مجال از ایشان قدردانی می کنم و من هم با احساس تعهد نسبت به فرهنگ و ادب استان دست به این کار زدم. سال ۱۳۹۶ توجه من به این ایده جلب شد و پیرامون آن مطالعه کردم. سال ۱۳۹۷ با یکی استادان محترم زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خلیج‌فارس یعنی دکتر حسین سلیمی که در این خصوص صاحب نظر هستند، یافته‌ها و استدلال‌های خودم را مطرح کردم که ایشان تشویق نمودند و من به کار خودم ادامه دادم. سال ۱۳۹۸ با مدیر یکی از سازمان های فرهنگی و هنری بوشهر موضوع را در میان نهادم که استقبال نمود و گفت متن کتاب را بدهید چاپ کنیم. من پس از مدتی متن کتاب را به ایشان تحویل دادم. ایشان هم گفتند ما باید کتاب را به داوران مورد اعتماد خود بدهیم برای ارزیابی. بنده هم قبول کردم و حدود یکسال بدین منوال گذشت و اعلام کرد که این کتاب توسط شورا برای چاپ پذیرفته شده است. به هرصورت از سال ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۳ آن سازمان محترم که مدیرش هم در ابتدای سال ۱۴۰۲ تغییر کرد از انتشار کتاب به بهانه فقدان بودجه خودداری کرد و نهایتا اینجانب به ناچار با هزینه شخصی نسبت به چاپ و انتشار آن اقدام کردم. همین جا از حضور خوانندگان این کتاب بابت ایرادها و اشکالات موجود پوزش می‌خواهم. قطعا هر کاری بدون ایراد نیست و با نقد منتقدان بهبود یافته و اصلاح می‌شود و بنابراین من تقاضا دارم که عزیزان، اینجانب را از راهنمایی خود محروم نفرمایند.

– **بازشناسی و واکاوی مؤلفه‌های بنیادین و اساسی هویت تاریخی بوشهر چه اهمیتی دارد؟**

– واکاوی و شناخت عناصر و عوامل موثر در شکل‌گیری فرهنگ و ادبیات استان علاوه بر حفظ و پویایی فرهنگی می تواند به نقد و بررسی ساختارها و کنش های فرهنگی و همچنین تقویت آن و منطبق کردن فرهنگ با تحولات جدید اجتماعی و الزامات روز کمک کند. برای نمونه اگر یک هنرمندی بتواند تلفیق و ترکیبی از موسیقی سنتی استان و ابزار و استانداردهای نوین انجام دهد، این کار به حد چشمگیری در پویایی موسیقی منطقه موثر خواهد بود. من فکر می‌کنم این واکاوی و شناخت به پویایی فرهنگی استان بوشهر یاری می‌رساند

– **منظور شما از مکتب چیست؟**

– در کتاب یک فصل ویژه به تعریف مکتب و مراد اینجانب از مکتب اختصاص داده شده است. منظور از مکتب در اینجا عبارت است از چهارچوب و بنیانی که در درون آن اصول و قواعد مشترکی پیرامون یک محورو یا یک موضوع شکل می‌گیرد و مبنای رفتار و کنش و فعالیت می‌شود. به عبارت دیگر مکتب یعنی اصول و قواعدی که برپایه آن‌ها ارزش، اندیشه و کنش و بینش شکل می‌گیرد همچون مکتب تبریز در نگارگری یا مکتب

دکتر حمید اسدپور استاد دانشگاه و نویسنده کتاب مکتب بوشهر در مصاحبه با نسیم جنوب:

درخشش مکتب بوشهر در سپهر فرهنگی و تاریخی ایران

فرانکفورت در فلسفه انتقادی. این تعریف از مکتب یا همان school تعریفی ناظر به امور و ارزش‌های ذهنی و فکری است. مکتب معنایی دیگری نیز دارد که دارای مصداق عینی و فیزیکی همچون مدرسه و مکان درس خواندن و تحصیل است که در این مجال این تعریف دوم مورد نظر ما نیست.

– **بوشهر در طول تاریخ و به ویژه در دو قرن گذشته، سرچشمه پیدایش چه نوع فرهنگی بوده است؟**

– بوشهر در چند قرن گذشته یعنی ازعهد نادرشاه تا جنگ جهانی اول، کانون اصلی تجارت و دریانوردی در خلیج فارس بوده و این موقعیت علاوه بر خلق ثروت مادی و جایگاه اقتصادی خاص، به شکل‌گیری زمینه‌های ظهور و رشد فرهنگ خاص بوشهر کمک کرده و میراث عظیمی را به یادگار نهاده است. بوشهر یکی از دروازه‌های آشنایی ایرانیان با تجدد و فرهنگ جدید جهان از یکسو و یکی از مراکز فرهنگی ایران از سوی دیگر بوده است. ما می‌بینیم سید جمال اسدآبادی وقتی به بوشهر می‌آیند با نخبگان و علاقمندان بوشهری درباره فلسفه سیاسی و اندیشه سیاسی گفتگو می‌کنند و یا نشریه مظفری بوشهر آن چنان از محتوای غنی و موثر برخوردار است که انسان آن را تحسین می کند و اتفاقا ما از این طریق پی به ذائقه فرهنگی و فکری مخاطبان آن نشریه در بوشهر می بریم. این شرایط بوشهر را به مرکزی که در آن مدارا و خرد ورزی ارزش فرهنگی به شمار می‌رفت، تبدیل نمود.

– **در این کتاب به حوزه ادبیات داستانی پرداخته‌اید. چه ویژگی هایی باعث شده که شما ادعا کنید مکتب بوشهر در حوزه ادبیات داستانی وجود دارد؟**

– کسی که با ادبیات داستانی استان بوشهر آشنا باشد و در عین حال ادبیات داستانی کشور را هم بشناسد متوجه می‌شود که ادبیات استانی بوشهر در شکل گیری و تداوم ادبیات داستانی ایران در دوره معاصر نقش اساسی ایفا کرده است و این یک حقیقت است. با این وجود ادبیات داستانی بوشهر از این لحاظ که از سرچشمه‌های خاص خود برخوردار است متمایز به شمار می‌رود و ممیزه های ویژه خود را دارا می باشد که آن را از سایر مکاتب داستانی در ایران قابل تشخیص می کند. دلایل این سخن فراوان است و اینجانب به تفصیل دلایل پیدایش چنین مکتبی را در کتاب بیان کرده و حتی ویژگی‌های مکتب بوشهر را هم ذکر کرده‌ام.

– **با توجه به ادبیات غنی و قوی جنوب و یا فارس – آیا نمی‌توان ادبیات بوشهر را زیرمجموعه مکتب فارس یا جنوب دانست؟**

– اطلاق عنوان مکتب جنوب به ادبیات داستانی جنوب ایران نمی‌تواند رسا و کارآمد باشد و چهار نفر از استادان و صاحب نظرانی که در زمینه مکتب‌های داستان نویسی در ایران سخن گفته و نظراتی بیان کرده‌اند همه نواحی و مناطق و شهرهای جنوب ایران را یکسان فرض کرده اند در حالی‌که این فرضیه دقیق نیست و نواحی و مناطق واقع در جنوب ایران از نظر جغرافیای، آب و هوا، ترکیب قومی، زبان و گویش، اقتصاد و مذهب شبیه هم نیستند و نمی توان همه جنوب را در ذیل یک مکتب قرار داد. شما ملاحظه بفرمایید وقتی از بوشهر به شیراز می‌رویم تا چه اندازه تفاوت جغرافیایی، آب و هوا، پوشش گیاهی دشت و کوه و صحرا، تفاوت‌های اقتصادی و فرهنگی مشاهده می‌کنیم. محیط زندگی و بوم زیست یک بوشهری با یک نفر یزدی یکسان نیست و این تفاوت در فرهنگ عمومی نیز مشهود است. بنابراین استان بوشهر دارای مکتب خاص در حوزه ادبیات داستانی است بنا به دلایلی که در کتاب بیان شده است.

– **در مکتب ادبیات داستانی بوشهر چه نویسندگان برجسته‌ای و در چه زمینه‌هایی به عنوان سردمدار و چهره‌های شاخص وجود دارند؟**

– داستان‌سرایی و داستان‌نویسی در بوشهر پیشینه بسیار دارد و همه ما در کودکی حکایت‌ها و قصه‌های فراوانی از زبان مادران، پدران و مادر بزرگ‌ها و مطلعین شنیده‌ایم. داستان نویسی در ایران و بوشهر در یک قرن گذشته پدیدار گشته و نویسندگان بوشهری سهم بسیار مهم در پویایی داستان نویسی مدرن ایران داشته‌اند. برای نمونه صادق چوبک پدر داستان نویسی ایران به شمار می‌رود. رسول پرویزی نماینده دیگر مکتب بوشهر که در داستانهایش روایتگر رنج و درد مردم منطقه بود.آیت الله بلادی که یکی دیگر از نمایندگان مکتب بوشهر است که داستان نویسی اخلاقی و اندرزگونه را بدان افزود. خانم منیرو روانی‌پور نماد مکتب بوشهر در داستان نویسی از یکسو و سمبل زنان داستان سرای نوین ایران است و ادبیات فمنیستی ایران رادر حوزه داستان به شمار می‌رود. محمدرضا صفدری که آثار وی به وضوح تحت تاثیرشرایط بومی و اجتماعی محل زندگی ایشان است یکی دیگر از نمایندگان متواضع مکتب بوشهر است که باکمال فروتنی می‌گوید «آن جغرافیای خاص در خیلی زمینه‌ها به من کمک کردند». در آثار محسن شریف و ایرج صغیری از دیگر نمایندگان مکتب بوشهر هم تاثیر بوشهر و محیط بومی آشکار است. ایرج صغیری در این باره گفته است که «همه داستان‌های این مجموعه در جنوب رخ می دهند و این هفت داستان را با محوریت مردم عادی و طبقه پایین نوشتم» (اشاره ایشان به کتاب نخستین خود یعنی خالو نکیسا آاست). احمد ارام از پرکارترین نمایندگان مکتب بوشهر است که کوشش می‌کند درآثارش تفاهم و ترکیبی بین سنت‌ها و آئین‌های مردم بوشهر و مدرنیته بوجود بیاورد. او خود را نویسنده‌ای پسابوم می‌داند و در این خصوص کارگاه هایی هم برگزار کرده است. علاوه بر این نویسندگان ارجمند که بدان‌ها اشاره شد داستان نویسان ارجمند دیگری در استان بوشهر وجود داشته و دارند که هرکدام از آن‌ها سرمایه‌های گرانقدری برای مکتب بوشهر محسوب می‌شوند . عزیزانی همچون ناهید جهازی، علی صالحی، سعید بردستانی، جلال هاشمی تنگستانی، احمد برازجانی، سیما شبانکاره، سعید مهیمنی، محمد سلیمانی، حبیب احمدزاده، احسان عبدی‌پور، خداداد رضایی، مختار فیاض، فریبا جعفری، عبدالرحمن برزگر، عبدالرسول غریبی، عبدالصمد افشار، حسین دهقانی، داریوش غریب‌زاده و بسیاری از عزیزان دیگر که نام مبارک آن‌ها در خاطرم نیست و از این بابت از آن‌ها پوزش می خواهم.

– **در حوزه تاریخ نگاری نیز شما بوشهر را دارای مکتب دانسته و از مکتب تاریخ نگاری بوشهر سخن گفته‌اید، بر چه اساسی مدعی این امر هستید؟**

– تاریخ نگاری در استان بوشهر همچون داستان نویسی از پیشینه قوی و قابل توجه برخوردار است و این سخن را اینجانب براساس واقع‌گرایی و با تکیه به مستندات بیان می کنم و به دنبال جعل عنوان نیستم. استان بوشهر در دوران معاصر و بخصوص از اواسط دوره قاجار شاهد ظهور چهره‌های صاحب نام و صاحب سبک در تاریخ نگاری همچون میرزا محمد جعفرخان مشهور به حقایق نگار بوده است، تا امروز که ده‌ها مورخ و تاریخ نگار برجسته در استان بوشهر وجود دارد.

میراث و ادبیات تاریخی بوشهر در زمینه تاریخ نویسی به قدری غنی، گسترده، خاص و متمایز است که اطلاق عنوان مکتب بوشهر بدان کاملا منطقی می‌باشد زیرا دلایل متعددی برای اثبات این امر وجود دارد که بنده در کتاب آن‌ها در هفت مورد برشمرده و توضیح داده‌ام.

– **به نظر شما افراد شاخص مکتب تاریخ‌نگاری بوشهر چه کسانی هستند؟**

– مورخان بزرگ و صاحب سبک در استان بوشهر از قدیم وجود داشته‌اند و امروزه هم خوشبختانه بزرگان این حوزه چون ستاره می‌درخشند. در گذشته‌های دور مورخانی همچون ابوزید سیرافی، سلیمان سیرافی، بزرگ ابن شهریار سیرافی وجود داشتند که آثار ارزشمندی از خود به یادگار گذاشتند.

میرزا محمد جعفر حقایق نگار، محمدحسین سعادت شبانکاره‌ای، سدید السلطنه، آیت الله بلادی، الله کرم خان حیات داوودی، علی دشتی، اسماعیل رائین، اسماعیل نورزاده بوشهری، علیمراد فراشبندی از افراد شاخص این مکتب در دوران قاجار و پهلوی بودند و در دوره حاضر هم بزرگانی همچون دکتر سید جعفرحمیدی، دکترعبدالرسول خیراندیش، دکتر عبدالکریم مشایخی، استاد سید قاسم یاحسینی، دکتر عباس عاشوری‌نژاد، استاد حیدر عرفان، دکتر غلامحسین نظامی، دکترحبیب‌الله سعیدی نیا، مرحوم سروش

اتابک‌زاده و مرحوم محمد جواد فخرایی، دکتر علیرضا خلیفه‌زاده، علیرضا مظفری‌زاده، سیامک برازجانی، علی حق‌شناس، غلامحسین دریانورد، دکتر رضا معتمد، اکبر صابری، دکتر مختار فیاض، مرحوم حسن زنگنه، دکتر ایرج نبی‌پور، دکتر رضا دشتی، عبدالحمید قیصری ، محمد مذکوری، مرحوم حاج ماشاالله کازرونی، دکتر احمد دشتی، مهدی فتوت و خانم فاطمه مومنی، خانم طیبه ادریسی و خانم الهه غریب‌زاده را می‌توان نماد این مکتب معرفی کرد که برخی از این بزرگان به چهره ملی تبدیل شده‌اند همچون دکتر عبدالرسول خیر اندیش و استاد سید قاسم یاحسینی که وجود شریف این دو در کنار سایر مورخان استان بوشهر به مکتب بوشهر اعتبار و تمایز بخشیده است. اینجانب نیز شاگرد این بزرگان در حوزه تاریخ نگاری هستم.

– توجه به دریا و خلیج فارس چه اهمیتی در مکتب تاریخ نگاری بوشهر دارد؟

– یکی از ویژگی‌های ممتاز تاریخ نگاری بوشهر که آن را در تاریخ‌نگاری ایران دارای جایگاه خاص نموده همانا توجه به تاریخ و تحولات دریا و بخصوص تاریخ خلیج فارس، کرانه‌ها و پس کرانه‌های آن است و از این جهت می‌توان گفت که هیچ جایی در ایران به اندازه مکتب تاریخ نگاری بوشهر در باب خلیج فارس شناسی و تاریخ بحری سهم ندارد.

– آیا مکتب بوشهر تحت سیطره و سلطه مردان است یا آن که می‌توان حضور بانوان را نیز در آن به صورت برجسته دید؟

– سهم بانوان استان بوشهر در دانشگاه‌ها در تحصیل تاریخ بسیار چشمگیر و قابل ستایش است ولی در زمینه نگارش تاریخ سهم بانوان به نسبت آقایان کمتر است ولی در سال‌های اخیر تعداد بانوانی که در زمینه تاریخ به مدارج عالی رسیده و مقالات تاریخی منتشر کرده‌اند و پایان نامه های ارزشمندی نوشته‌اند قابل توجه می‌باشد.

– آیا مکتب بوشهر در طول تاریخ تداوم هم داشته و هم اکنون نیز ویژگی‌های وجود یک مکتب را دارد؟

– همان‌گونه که آگاهی دارید مکتب بوشهر در داستان نویسی و تاریخ نگاری محصول ظهور داستان نویسی نوین و تاریخ نگاری جدید به زبان فارسی است. به عبارت بهتر داستان نویسی نوین در ایران در قرن گذشته تحت تاثیر تحولات دنیای معاصر بوجود آمد. تاریخ نگاری ایرانی هم با انقلاب مشروطیت از حالت و خصوصیات سنتی خارج شده و رفته رفته به هویت نوینی دست یافت. مکتب بوشهر هم پدیده‌ای متمایز و مدرن در سپهر داستان نویسی و تاریخ نگاری به زبان فارسی در طول تاریخ مدرن ایران به شمار می‌رود.

– سخن پایانی.

– من درپایان ضمن سپاس مجدد از شما و تشکر از حوصله و بردباری خوانندگان محترم شما باید دو نکته را به عنوان نکات پایانی عرض کنم. نکته نخست این که استان بوشهرعلاوه بر ادبیات داستانی و تاریخ در حوزه شعر و معماری و هنر هم صاحب مکتب است که شایسته است توسط اهل نظر و علاقمندان بررسی و معرفی شود. نکته دوم این‌که من با این کتاب و با این عنوان درصدد آن هستم که فرهنگ و ادبیات بوشهر در حوزه داستان‌نویسی و تاریخ‌نگاری را که یک نشان و بقول اهل فن به یک برند معتبر است به افکار عمومی معرفی کنم. دیگران فرهنگ و میراث خود را به برند و نشان صاحب نام و شهرت تبدیل کرده‌اند. ما هم وظیفه داریم فرهنگ و میراث فرهنگی خودمان در استان بوشهر را که یک برند قابل افتخار است چنان معرفی و تبلیغ کنیم که به رسمیت شناخته شود. این سخن را براساس شواهد و مستندات عرض می کنم و تنها یک خیال و تصور نیست بلکه عین واقعیت است.

به قلم نویسنده جنوبی؛

کتاب «مکتب بوشهر» راهی بازار کتاب شد

بوشهر – کتاب «مکتب بوشهر؛ پژوهشی پیرامون مکتب بوشهر در ادبیات داستانی و تاریخ‌نگاری» نوشته حمید اسدپور، پژوهشگر و نویسنده جنوبی به همت انتشارات «میراث ماندگار» منتشر شد.

به گزارش خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) در بوشهر، این کتاب در ۱۵۸ صفحه با شمارگان ۵۰۰ نسخه راهی بازار کتاب شده است. حمید اسدپور در پیش‌گفتار این کتاب نوشته است: «بوشهر که امروزه نام یک استان ساحلی در کرانه‌های شرقی خلیج‌فارس و جنوب غربی ایران است، از تاریخی و میراثی بس غنی ولی ناگشوده و ناگفته برخوردار است. بندر بوشهر هم که اینک مرکز این استان به‌شمار می‌رود، در طول تاریخ خویش به‌ویژه در دو قرن گذشته زیستی مسالمت‌آمیز و ثمره‌های این فرهنگ سرچشمه پیدایش فرهنگ متمایز مبتنی بر همزیستی در حوزه‌های گوناگون و از جمله در حوزه رفتار اجتماعی و الگوهای مداراگرایانه و نیز در معماری و موسیقی و ادبیات بوده است.

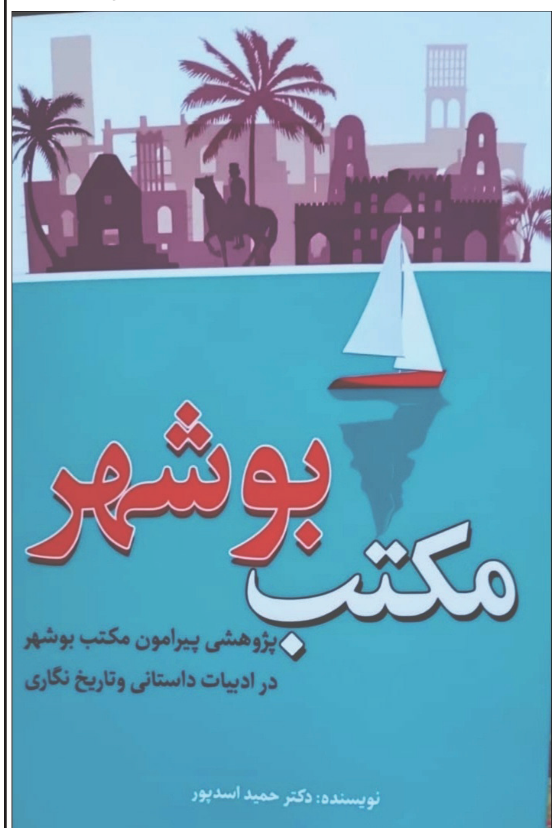
این سپهر فرهنگی و اجتماعی در بوشهر چه در دوران سنتی و چه در دوران مدرن و به عبارتی، شبه مدرن در این سامان همچنان استوار باقی‌مانده و در واقع به هویت متمایز و ممتاز بوشهر تبدیل شده‌است. اگر بگوییم که تنها ثروت بوشهر همین فرهنگ مداراگرایی و سپهر رواداری است، سخنی به گزاف نگفته‌ایم. این میراث غنی بوشهر تنها به معماری سنتی و بافت چند محل قدیمی محدود نمی‌شود.

گفتمان مسلط بر سپهر اجتماعی و فرهنگی بوشهر ناشی از جغرافیا تاریخ و اقتصاد آن در طی گذر روزگاران بوده است و بافت قدیمی شهر بوشهر یا معماری آن تنها یک نشانه و نماد از مجموعه نمادها و نشانه‌های این گفتمان است. تحت تأثیر این گفتمان و در زیر این سپهر و این مدار ادبیات تاریخ موسیقی و بسیاری دیگر از دستاوردهای معنوی و مدنی این خطه رنگ و بوی مخصوص به خود را پیدا کرد که در عین اشتراک با چارچوب فرهنگی ایران زمین دارای ویژگی‌های منحصر به فرد نیز هست. در مسیر گذر از سنت به تجدد نیز بوشهر نقش ویژه خود را حفظ کرد و به یکی از دروازه‌های اصلی ورود مدرنیته به ایران تبدیل شد؛ ولی بوشهر مدرنیته را هم به استخدام گفتمان تاریخی خویش؛ یعنی مدارا و همزیستی درآورد و مبانی آن را تحکیم کرد.

این هویت تاریخی منحصر به‌فرد بوشهر نیازمند بازشناسی و واکاوی مولفه‌های بنیادین و اساسی آن است. واکاوی و بازآفرینی این هویت تاریخی در این روزگار که هویت‌های مدرن و مبتنی بر ابزار مدرن و دنیای دیجیتال به سرعت در حال محو هویت‌های تاریخی هستند، بسیار ضرورت دارد و این اثر نیز دقیقاً با این هدف و رویکرد تدوین شده و تقدیم می گردد. برخی به روزگار ما عنوان روزگار تقابل هویت‌ها و برخی نیز عصر تعامل هویت‌ها اطلاق کرده‌اند ولی حقیقت آن است که بادهای مدرنیسم، بوم‌های کهن را ویران خواهد کرد، مگر آن‌که بوم‌های کهن را نوسازی کرده و آباد گردانیم. این نوشته کوششی در این زمینه است.

از سوی دیگر، تلاش برای کاربردی ساختن تاریخ از دیگر اهداف این کتاب است؛ یعنی این‌که با تبیین تاریخ استان بوشهر به شکلی نوین و کاربردی به مدد و کمک اهل فن و دست‌اندرکاران برنامه‌ریزی و توسعه استان رفته تا آن‌ها بتوانند از مولفه‌های تاریخی و کارکرد تاریخی منطقه برای تدوین چارچوب‌های نظری و عملی توسعه منطقه بهره ببرند.

بیان وقایع گذشته منطقه به‌عنوان تاریخ یا افتخار به گذشته دردی از دردهای این استان را درمان نخواهد کرد، مگر آن‌که نگاهی نو به تاریخ این استان و مخصوصاً تاریخ فرهنگی آن انداخته شود. رسالت این اثر معطوف به همین اصل است و البته ناگفته پیداست که عاری از خلل و ایراد نیست ولی گام اول است در این راه و به همین لحاظ چشم‌انتظار راهنمایی بزرگان، نقد منتقدان گرامی و مساعدت اهل فن هستیم.

یادآوری این نکته هم مهم است که این اثر در بهمن ماه ۱۳۹۸ برای انتشار به یک نهاد فرهنگی در بوشهر سپرده شد و آن نهاد اقدام به بررسی این اثر از طریق ارسال این کتاب به داوران محترم مورد نظر خویش کرد. داوران محترم هم همگی این کتاب را تائید کردند و البته نقطه نظرات اصلاحی و مساعد هم بیان کردند که انجام شد. متاسفانه پس از گذشت چند سال آن سازمان فرهنگی به دلایل گوناگون و از جمله تغییرات مدیریتی و کمبود بودجه و امکانات از انتشار این اثر خودداری کرد. بنابراین اینجانب بر آن شدم که به هزینه شخصی اقدام به چاپ و انتشار این اثر بنمایم و این مطلب را به‌صورت کتبی به آن سازمان فرستادم و شخصاً اقدام به چاپ و انتشار کردم. امید آن‌که مقبول افتد.»

به گزارش ایبنا؛ حمید اسدپور، نویسنده و استاد دانشگاه خلیج فارس بوشهر و متولد سال ۱۳۴۳ است. از وی تاکنون مقالات متعددی درباره بوشهر، خلیج‌فارس، اقوام و رسوم جنوب کشور نوشته است.

نگاهی گذرا به کتاب تازه منتشر شده «مکتب بوشهر» اثر دکتر حمید اسدپور

هویت‌بخشی به فرهنگ و هنر و مداراجوی استان بوشهر

دکتر مختار فیاض

اخیراً در انتشارات میراث ماندگار، کتاب «مکتب بوشهر» با زیر عنوان «پژوهشی پیرامون مکتب بوشهر در ادبیات داستانی و تاریخ نگاری» چاپ و منتشر شده است. نویسنده دشتستانی این کتاب، که خود نیز از نویسندگان و پژوهشگران استان بوشهر به‌شمار می‌رود، عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه خلیج فارس بوشهر است.

تمام تلاش مولف این کتاب، بر این مصروف است که اثبات کند استان بوشهر، صرف‌نظر از این‌که پاره‌ای از پیکر جغرافیا، اقتصاد و فرهنگ جنوب ایران به‌شمار می‌رود، خود مستقلاً در حوزه ادبیات داستانی و تاریخ‌نگاری، چارچوب و بنیانی مشخص دارد که آن را از سایر چارچوب‌ها و بنیان‌های حوزه‌های داستان‌نویسی و تاریخ‌نگاری کشور متمایز و متفاوت می‌سازد. ایشان که از این چارچوب و بنیان، تحت عنوان «مکتب» یاد می کند، تلاش کرده است تا مشخصه‌های بارز مکتب ادبیات داستانی و تاریخ‌نگاری استان بوشهر را در این کتاب به‌خوبی مورد کنکاش و بررسی قرار دهد.

در کنار نظریه‌پردازی و بحث‌های تئوری پیرامون ویژگی‌های مکتب بوشهر، که جان کلام نویسنده در آن پیچیده است، بخش قابل توجهی از کتاب ۱۵۸ صفحه‌ای مکتب بوشهر نیز، به معرفی نویسندگان و تاریخ‌نگاران استان بوشهر و آثار آنان اختصاص پیدا کرده‌است.

دکتر اسدپور سرفصل «مکتب بوشهر در ادبیات داستانی» را این گونه آغاز می کند:

«ادبیات داستانی بوشهر، غنی است؛ و اگر بگوییم که در یک‌صد سال اخیر، ادبیات داستانی بوشهر، از شعر و شاعری نیز غنی‌تر است، سخنی به گزاف نگفته‌ایم. در میان نام‌آوران ادبی بوشهر در حوزه ادبیات داستانی، نام‌هایی همچون صادق چوبک، منیرو روانی‌پور رسول پرویزی، علی دشتی، محمدرضا صفدری، محسن شریف و احمد آرام به‌چشم می‌خورد که آثار هر کدام، بیانگر سبکی خاص در داستان‌نویسی در درون چارچوب مکتب بوشهر است...»

بی‌شک کتاب «مکتب بوشهر» دکتر اسدپور به‌عنوان اولین اثر در معرفی مکتب‌های ادبیات داستانی و تاریخ نگاری، مورد توجه و نقد کارشناسان و صاحبنظران امر قرار خواهد گرفت؛ ولیکن آن‌چه اهمیت چاپ و انتشار چنین اثری را دوچندان می‌کند، علاوه بر فضل تقدّم، نقش موثری است که این اثر در هویت‌بخشی به این بخش از فرهنگ و هنر مردم فرهیخته و مداراجوی استان بوشهر ایفا می کند.

برای دکتر حمید اسدپور نویسنده و پژوهشگر مکتب بوشهر، آرزوی توفیق روزافزون می کنم و امیدوارم دیگر دغدغه‌مندان حوزه فرهنگ و هنر استان نیز با پژوهش، تأمل و خودباوری، کار ارزشمند ایشان را ادامه دهند.

دیدار از نمایشگاه نقاشی مهرگان عمرانی، هنرمند جوان بوشهری

تصویرگر نقش نهان اندیشه انسان

جمیل رزمی: خبر برگزاری نمایشگاه نقاشی در عمارت دهدشتی توسط یکی از صدها ایراندخت شهرم مرا بر آن داشت تا سری به این نمایشگاه بزنم و در صورت امکان گفتگویی کوتاه با این هنرمند جوان داشته باشم. در بدو ورودم از استقبال علاقمندان به هنرنقاشی در یک محیط قدیمی که بارها ارزش تاریخی و فرهنگی خود را در برپایی آثار هنرمندان شهرم به خوبی به اثبات رسانده بود به وجد آمدم. ابتدا از سرشوق نگاهی به سمفونی رنگ ها و معماری عمارت دهدشتی انداختم و بی اختیار لب به تحسین معماران و خالقان این اثر باشکوه هنری گشودم. در این حس و حال بودم که حرکت بازدیدکنندگان مرا نیز با خود به سمت سالن برگزاری نمایشگاه کشاند. مکان برحسب ساختار فیزیکی آن به سه بخش تقسیم می شد، طرز قرارگرفتن تابلوها و فضای نیمه تاریک نمایشگاه حس خاصی را به بازدیدکنندگان القاء می کرد. چیدمان تابلوهای نقاشی به شکل چشم‌نوازی خودشان را به بازدیدکنندگان تحمیل می کردند. تابلوهای نقاشی را یکی، یکی از نظر می گذرانم به طوری که مفاهیم در نگاه اول در لحظه در ذهن تماشاگر پایدارنمی ماند، احساس می کنید چیزی در تصویر پنهان است و ذهن سیالت را با خود می کشاند و نظرت دچار تغییر می شود و به نوعی این تابلوها تماشاگه رازی است و می‌مانی که این تابلوهای زیبا چه پیامی

را در خود نهفته دارد. در مسیر خود اندکی تامل می کنم، در میان بازدیدکنندگان ازاین نمایشگاه چهره های سرشناسی را می توان دید از جمله محمدرضا صفدری نویسنده مشهور و خالق کتاب های سیاسنبو، من ببرنیستم پیچیده به بالای تاکم و چندین کتاب دیگر که در زمره بازدیدکنندگان این نمایشگاه بودند. لحظه‌ای فرصتی پیش می‌آید تا نظرشان را در مورد این نمایشگاه و آثار ارائه شده در آن جویا شوم. در پاسخ با تامل و مکثی کوتاه گفت: «خیلی خوب و جالب است و این که کارهای جالبی را به نمایش گذاشته است». سخن صفدری را به فال نیک می گیرم، به جستجوی خالق و آفرینشگر این بزم هنری می روم، در میان جمع، دختر خانم جوان و برازنده ای را می بینم که مشغول گفتگو با علاقمندان به هنراست.

برای مصاحبه به سمت وی می‌روم.

– لطفا خودتان را برای خوانندگان نسیم جنوب معرفی فرمایید.

–من مهرگان عمرانی متولد ۱۳۷۹ بوشهر فارغ‌التحصیل رشته نقاشی از دانشگاه باهنر کرمان هستم. من از کودکی به نقاشی علاقمند بودم و دوست داشتم که تحصیلات خودم را در این رشته دنبال کنم، ولی متاسفانه این رشته دانشگاهی در بوشهر نبود و به ناچار برای تحصیل به کرمان رفتم که در آن‌جا با حضور اساتید باسواد، مجرب و همکلاس‌های بسیار دوست‌داشتنی توانستم دوران خوبی را در آن شهرسپری کنم و الان هم در خدمت شما هستم.

–لطفا در مورد نمایشگاه و آثار ارائه شده در آن برای مان صحبت کنید.

– حقیقت امر این است که هر هنرمندی دوست دارد که به نوعی هنر و فعالیتش در معرض نگاه و ارزیابی جامعه قرار گیرد که من هم از این امر مستثنی نیستم تا به نوعی بتوانم در آینده کارها و آثار بهتری را به جامعه هنری تحویل دهم و باید خاطر نشان سازم که در شهرهای استان‌مان، زنان کارآمد و دختران هنرمند زیادی هستند که باید آن‌ها را باور داشته باشیم.

–خانم عمرانی بفرمائید چگونه مخاطبین خود را به اینجا آورده‌اید؟

– در واقع باید این حضور را مدیون فضای مجازی بدانم همانطور که مستحضر هستید دنیای امروز دنیای فضای مجازی است و این فرصت بسیار خوبی بود که من از آن استفاده کردم در کنار این‌ها تبلیغات محیطی به صورت خیلی محدود را نیز کار کردم و باید اذعان کنم که لطف همشهریان عزیزم نیز شامل حالم شد تا این استقبال به این شکل صورت بگیرد.

– از سبک کارتان در آثاری که در این نمایشگاه

در معرض دید عموم گذاشته اید برای‌مان بگوئید.

– من دراین نمایشگاه از سبک واقع گرا استفاده کرده ام البته لازم می دانم که این را نیز اضافه کنم که برخی از کارهایم را از سبک و شیوه انتزاعی بهره گرفته‌ام همچنین من از طبیعت جنوب نیز الهام گرفته‌ام وجود ساحل زیبای ریشهر و سواحل اطراف نیز در پرداختن من به این آثار نقش مهمی را دارا هستند.

– محوریت آثاری که در این نمایشگاه شاهد آن هستیم چیست؟

– لازم است تا توضیح کوتاهی بدهم وآن این‌که علاوه بر سبکی که من از آن استفاده می‌کنم محوریت این نمایشگاه عبارت است از نقش نهان به این معنا که هر بازدید کننده‌ای آزاد است که برداشت خودش را از تابلوها داشته باشد به همین دلیل از یک تابلو به تعدد می توان برداشت متفاوت

داشت.

–باتوجه به استقبال مردم از آثار شما بازخورد آن را چگونه ارزیابی می کنید و آیا باز هم شاهد برپایی نمایشگاهی از آثار شما خواهیم بود؟

– قطعا من بازهم در فرصتی دیگر سعی خواهم کرد دوباره آثارم را در معرض دید هنردوستان قرار بدهم چرا که من بازخورد خیلی خوبی را از مردم هنردوستم شاهد بودم به طوری که تمامی تابلوهای من به فروش رفتند و این خیلی به من در ارائه کارهای بهتر کمک می کند.

–اگر در پایان سخن خاصی دارید بفرمائید.

–فقط ازمردم خوب شهرم که همواره به جوانان‌شان فرصت ابراز وجود می دهند بی نهایت سپاسگزارم همچنین از هفته نامه نسیم جنوب بخاطر این گفتگو تشکر می کنم.

مصاحبه با ساینا حجری، نوجوان هنرمند نقاشی بوشهر:

نوجوانان برای پیشرفت کردن، تلاش کنند

مصاحبه از نسیم فقیه

– لطفا خودتان را برای خوانندگان نسیم جنوب معرفی کنید.

– سلام ساینا حجری هستم ساکن بوشهر.

– چند سال دارید و چه مدت هست که هنرجوی نقاشی هستید؟

– من ۱۴ سالم هست و نزدیک به دوسال می‌شود که رنگ روغن کار می کنم.

– چه شد که به نقاشی علاقمند شدید؟

– علاقه من به هنر و رنگ روغن با یک کلیپ و خیلی اتفاقی شروع شد که به خانمی داشت در حین نقاشی کلیپ می‌گرفت از خودش و البته تشویق پدر و مادرم منجر به بیشتر شدن علاقه من شد.

– استاد نقاشی شما کیست؟ و در کجا آموزش می‌بینید؟

– استاد نقاشی من خانم فرزانه سالمی هستند و من در هنرکده‌ی آفرینش آموزش می‌بینم.

– به چه سبک نقاشی علاقه دارید؟

– من به تمام سبک‌ها علاقه دارم و به این معتقد هستم که در هر سبکی زیبایی‌های زیادی وجود دارد.

–در نقاشی به دنبال چه هستید؟

– در نقاشی بیشتر به دنبال متمرکز شدن ذهن هستم.

– مشوق و افراد تاثیرگذار در نقاشی شما چه کسانی هستند؟

–پدر و مادرم خیلی در نقاشی کردنم تاثیرگذار هستند و همین‌طور استاد خوبم خانم سالمی.

– آیا هنرجو بودن نقاشی به دروس مدرسه شما لطمه نمی‌زند؟

– خیر، نقاشی کردن من هیچ لطمه‌ای به درس‌های من نمی‌زند و برعکس باعث می‌شود که تمرکز کردنم بهتر هم شود.

–با نوجوانانی که علاقمند به هنر هستند چه صحبتی دارید؟

–به دنبال آن سبک و تکنیکی که واقعا علاقه دارید بروید و برای پیشرفت‌تان تلاش کنید.

– دوست دارید در نقاشی به کجا برسید؟

– در آن لحظه‌ای که به یک هنرمند بزرگ و ماهر تبدیل شوم.

– در نقاشی به چه سوژه‌هایی علاقمندید؟

– از نظر من هر سوژه‌ای یک زیبایی منحصر به

فردی دارد.

– در هفته چه قدر زمان برای نقاشی می گذرید؟

– در طول یک هفته حدود ۴ الی ۵ ساعت ولی خوب بستگی داره که در آن هفته چه درس‌های دیگه‌ای هم داشته باشم، گاهی این زمان بیشتر می‌شود و گاهی هم کمتر.

– سخن پایانی؟

– امیدوارم که هرکسی که به نقاشی علاقمند است از جمله خودم یک روز آثار زیبایش دیده شود.

مجموعه شعر بانوی خبرنگار بوشهری به بازار کتاب آمد

مجموعه‌شعر سهیلا شعبانی، نویسنده و خبرنگار بوشهری با عنوان «عاشق که شوی، جهان عوض خواهد شد» به همت انتشارات قلمداد راهی بازار کتاب شد.

به گزارش خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) در بوشهر، این مجموعه شعری که با مقدمه‌ای از بشیر علوی، نویسنده و پژوهشگر ادبی منتشر شده، دربردانده ۶۰ دوبیتی و رباعی است که شعبانی در این سال‌ها سروده است.

علوی در مقدمه مجموعه‌شعر «عاشق که شوی، جهان عوض خواهد شد» نوشته است: «روحیهٔ مطبوعاتی بودنِ شعبانی و رؤیای جهانی بدون درد و جنگ و کشتار که در زمرهٔ عواطف اجتماعی قرار می‌گیرد، در دوبیتی‌های وی نمودار است. شاعر بارها معلوم خواننده‌اش کرده که دغدغهٔ جهان اجتماعی داشته و رسیدن به منزل انسانیت در ذهن و زبان وی همواره موج می‌زند.»

همچنین در بخش دیگر مقدمه این کتاب اشاره شده است که «عموم شعرهای این مجموعه با پایبندی به ردیف و موسیقی‌های دیگر کناری راه عاطفه را هموار کرده‌اند تا به این طریق حس پویایی مفیدی را به متن القا کنند.

از کارکردهای خوب دیگر این مجموعه، به‌کارگیری خوب و موفق قافیه و ردیف است. علاوه بر این‌که ردیف‌ها پربسامد، خاص و دلنوازند، فعلی نیز هستند و استفاده از ردیف‌های فعلی در تقریر موسیقی و انتقال موفق آن به خواننده بسیار مؤثر است. این فعل‌گرایی ردیف، تأثیر عالی و شگرفی در پویایی و خوش‌خوانی این مجموعه گذاشته است. این الزام ردیف خود تکمیل‌کنندهٔ موسیقی شعر است.»

زن، موضوعات اجتماعی، چگونه زیستن و شناخت زندگی و زنده بودن و مرگ و هستی‌شناسی، وطن‌دوستی و توجه به شهدا و آرمان‌هایشان و مدح و منقبت امام شیعه مهم‌ترین موضوعات شعری شعبانی در این مجموعه‌شعر است. با هم نمونه‌ای از شعرهای این مجموعه را می‌خوانیم:

«درونِ قابِ این آیینه‌ای تار
به یادِ خاطراتِ خوب و غم‌بار
زنی را دیده‌ام از غصه لبریز
زنی را دیده‌ام از عشق سرشار»

به گزارش ایبنا، سهیلا شعبانی، نویسنده، شاعر و خبرنگار بوشهری متولد سال ۱۳۴۷ در بوشهر است. وی پیش از انتشار مجموعه شعر «عاشق که شوی، جهان عوض خواهد شد»، آثار دیگری شامل مجموعه‌شعر «یک پای عاشقانه همیشه» (انتشارات زمزمه‌های روشن)، «زن به روایت زن؛ مصاحبه با زنان خبرنگار بوشهر» (انتشارات زمزمه‌های روشن) و مجموعه داستان کوتاه «تا انتهای همان کوچه» (انتشارات بید) را منتشر کرده است.

مصاحبه با مهران حسینخانی؛ هنرمند و شاعر جوان بوشهری:

موسیقی هنرِ بیانِ احساسات و شعر، نقاشی این اِحساسات و عواطف است

مصاحبه از محمد جواد بادپا

– لطفا خودتان را برای خوانندگان نسیم جنوب معرفی کنید.

مهران حسین‌خانی هستم متولد ۱۳۶۵ استان بوشهر

– چه شد که به سوی هنر و نوازندگی کشیده شدید؟

– من به واسطه پدرم که زیاد اهل مطالعه و کتاب بود از کودکی به کتاب خواندن روی آوردم و خوب به طبع شیفته ادبیات شدم. اما علاقه ام به موسیقی حقیقتا نمی‌دانم از کجا سرچشمه گرفت، چون در خانواده کسی اهل موسیقی نبود. فکر می‌کنم بیشتر به صورت خودجوش به موسیقی روی آوردم.

– چه سازی می زنید و چه مراحل آموزشی را طی کردید؟

– من نوازنده دف هستم به صورت تخصصی اما سازهای کوبه‌ای دیگری و تنبور را به صورت تفننی مینوازم. در زمینه آموزش تخصصی دف من با اساتید بنام زیادی کار کردم، اما زنده‌یاد استاد آزاد راستین کُردستانی و استاد نبیل یوسف شریداوی در زمینه دف تأثیر زیادی در نوازندگی من داشتند و در زمینه ریتم استاد نوید افقه نیز تأثیر زیادی در موسیقی من داشت.

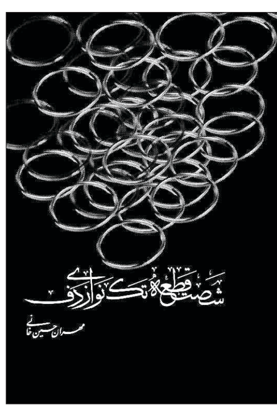
–وضعیت استقبال از موسیقی و آموزش آن در بوشهر چگونه است؟

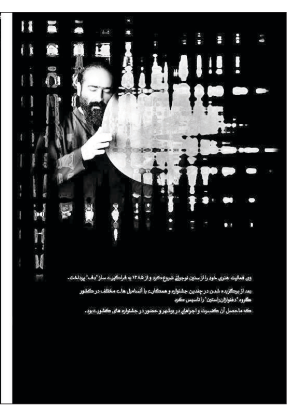
– استقبال از موسیقی الان خیلی در میان خانواده‌ها خصوصا موسیقی کودک رواج دارد. اما حقیقتا استقبال از سازهای سنتی و دف در دو، سه سال اخیر، شاید در بوشهر رو به کاهش و افول است. شاید دلیل این کم شدن استقبال ورود سازهای جدید و غیرایرانی در موسیقی باشد و این که موسیقی کلاسیک ایرانی به خوبی برای نسل جدید شناخته نشده یا بهتر بگوییم که این نوع موسیقی برای این نسل غریب است.

– وضعیت موسیقی در بوشهر را چطور می‌بینید؟

– موسیقی بوشهر البته بخش‌های زیادی دارد. در زمینه فولک که همیشه بوشهر یک قطب موسیقی به‌شمار می‌رفته. در زمینه موسیقی فیوژن که به گونه‌ای موسیقی تلفیقی با تِم جنوبی است، گروه‌های قوی و مستعدی در حال حاضر در بوشهر و کشور مشغول فعالیت هستند مثل گروه سیربا و سُنگار و لیو که من به شخصه کارهای این گروه‌ها را دوست دارم.

اما در زمینه موسیقی کلاسیک ایرانی باید بیشتر کار کنیم تا به چیزی که لایقِ موسیقی بوشهر هست برسیم.

– در زمینه موسیقی چه تالیفی داشته‌اید؟

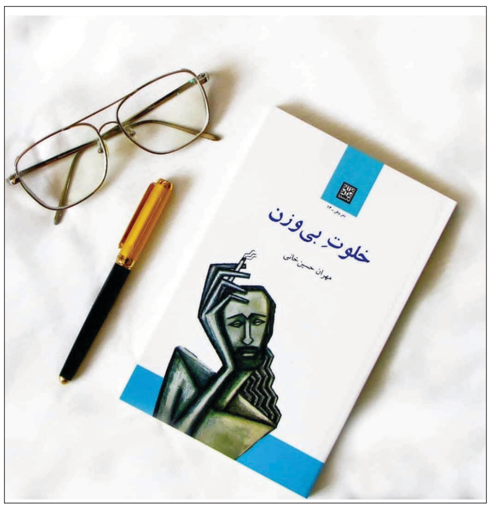
– من در سال ۱۴۰۱ کتابِ «شصت قطعه تکنوازی دف» را منتشر کردم که این کتاب از لحاظ تکنوازی سازِ دف، یک فُرمِ خاص و نو دارد. چرا که هم از فُرم و رپرتوار موسَیقی کُردی استفاده کردم و هم از فُرم و جمله‌های موسیقی جنوب. همچنین کتابی با این رپرتوار که تخصصی در زمینه تکنوازی ساز دف نوشته شده باشد در موسیقی نبود. اما باید بگوییم که ابداع‌کننده این سبک دفنوازی استادِ عزیزم «نبیل یوسف شریداوی» بودند.

– در این زمینه چه برنامه‌ای در دست اجرا دارید؟

– برنامه‌های بعدی که در دست دارم، یک آلبوم تخصصی دف هست که در حال حاضر به مرحله میکس و مستر رسیده است. و دو کتاب که برای تکنوازی دوره متوسطه و گروه‌نوازی دوره پیشرفته ساز دف هست. و اگر عمری باقی باشد چند کار پژوهشی در زمینه ریتم و دف خواهم داشت.

– در زمینه شاعری و اشعار خود بگویید.

– من نوشتنِ شعر را از سنین نوجوانی شروع کردم

که اولین آموزشِ من در این زمینه شرکت در دوشنبه‌های ادبیِ نسیم جنوب بود که آن زمان زنده‌یاد استاد «آرش‌نیا» استاد ما بودند. و بعد از آن در کلاس‌های دیگری برای شناخت شعر و آموزشِ شعر شرکت کردم. ولی باید بگویم که من بیشتر یک شاعر جوششی هستم.

– چند کتاب شعر تاکنون از شما چاپ شده است؟

از من دو کتاب شعر با اسم «خلوت بی وزن» در سال ۱۴۰۰ و «گیس» در سال ۱۴۰۲ منتشر شده است و در صدد هستم که یک کتاب شعر دیگر نیز امسال منتشر کنم.

– به طور مشخص رابطه موسیقی و شعر چیست؟

– موسیقی یکی از عناصر سازنده شعر است که کلام را شکل می‌دهد و شعر روح موسیقی را بیان می‌کند. یعنی همیشه این دو مکمل یکدیگر بوده‌اند. اگر موسیقی هنرِ بیانِ احساسات و عواطف انسان باشد، شعر این احساسات و عواطف را نقاشی می‌کند. در کل شعر و موسیقی یک رابطه عمیق و جدا ناشدنی با هم دارند.

– در زمینه داستان‌نویسی هم فعال هستید؟

– در زمینه داستان و داستان نویسی، من از نوجوانی بسیار علاقه به نوشتنِ داستان داشتم. حتی در آن زمان در یک جشنواره رتبه‌ای کسب کردم. اما دیگر ننوشتم تا حدود سال ۱۳۹۹ که باز به نوشتنِ داستان برگشتم و در چندین کلاس آموزشی نیزَ شرکت کرده‌ام.

در حال حاضر فعالیتی که در زمینه داستان‌نویسی دارم، باید بگویم که در حال‌حاضر می‌نویسم و تمرین می کنم، چون اعتقاد دارم که یک نویسنده باید بارها و بارها بنویسید و پاره کند و از نو بنویسد. چون که سال‌ها طول می‌کشد که یک شاعر و یا یک نویسنده به قلم پخته و ثابتِ خود برسد.

از فعالیت‌های دیگرِ من باید بگویم که ما یک گروه نوپا در زمینه داستان داریم که معمولا هفته‌ای یک بار در «عمارت هاجربانو» دورهم جمع می‌شویم و با کمک استاد «داریوش غریب‌زاده» به خواندن و نقد داستان‌ها می‌پردازیم.

این گروه با همتِ دوستِ عزیزم آقای «جواد بادپا» تشکیل شد و آقای اکبر شایان و سروش مجد و خانم دکتر هاجر ضیا و خانم پورصباغ جزو اعضای ثابت این انجمن هستیم.

– سخن پایانی؟

– فکر می‌کنم گفتنی‌ها را گفته‌ام. اما آرزو دارم که مردم به خصوص نسل‌های جدید بیشتر به هنر و ادبیات روی بیاورند چرا که این دو، کیفیتِ زیستی انسان را بالا می‌برد.

و این که امیدوارم بحث آموزش در شهر و کشور به گونه‌ای شکل بگیرد که شاهدِ پیشرفت و با کیفیت شدنِ موسیقی و پرورشِ نوازندگان جدید باشیم.

هیچکس با من نیست
شب این سوخته دل را
نفسی نیست
مانده ام در خویشتن
شب و تنهایی و اندیشه خاموش
خبری نیست که نیست
روز ها جنسِ حقیقت نیستند!
منِ متروک
جدا مانده ام از این همه باران بهار...
سرنوشتم
همه از ریشه تاک آمده است
من به پروازِ صدا آمده ام
سخنم در دلِ ساز
خاموش است...
بشنو این سازم را
که غریبانه سخن می‌گوید؛
هیچکس با من نیست...

(شعر از کتاب گیس مهران حسن خانی)

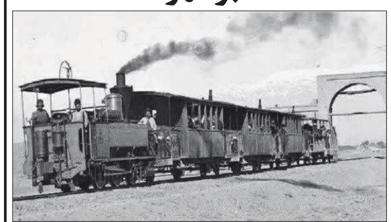
هفته نامه نسیم جنوب
دیرپاترین نشریه تاریخ بوشهر

تلفن های تماس
۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
۰۷۷۳۳۳۲۸۱۵۱ - ۰۷۷۳۳۳۲۵۹۰۰
www.nasimjonoub.com

nasimjonoub.com
نسیم جنوب
هفته نامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، ورزشی

صاحب امتیاز: دکتر امیر خلف‌پور
مدیر مسئول و سردبیر: دکتر یونس قیصی‌زاده
دبیر هئیت تحریریه: نسیم فقیه
نشانی: بوشهر، میدان قدس، کوچه بوستان ۳۰،
دفتر نسیم جنوب - تلفن: ۳۳۳۲۵۹۰۰ - ۰۷۷
تلفن همراه و واتساب: ۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
لیتوگرافی و چاپ: بهارستان

حکایت اولین طرح راه آهن بوشهر

در سال ۱۸۸۲ مسیو «بواتال» نام مقاطعه کار که قبلا نیز امتیازات از قبیل کارخانه گاز و برق تهران را از ایران گرفته بود، امتیاز ساختمان راه آهن از رشت به تهران را تحصیل نمود و طرح پیشنهادی او این بود که خط مذکور تا بوشهر امتداد یابد. قرار بود ساختمان راه آهن مذکور در سال ۱۸۸۵ شروع شود و «بواتال» نیز پانصد هزار فرانک به عنوان ودیعه امتیاز در بانک پاریس گذاشت، مقدمات امر به نحو مطلوب انجام شد، ولی همین که مقاطعه کار مزبور خواست شروع به عملیات ساختمانی نماید، ناگهان امتیاز متوقف گردید و بدون آن که کاری انجام شود موضوع آن از بین رفت. از همه زحمات یک نتیجه عاید «براتال» گردید و آن اجازه کشیدن خط حضرت عبدالعظیم بود که امتیاز آن را در ضمن امتیازات عدیده دیگر از دولت ایران گرفته بود. علت گرفتن امتیاز خط مزبور این بود که مطابق احصاییه‌های آن زمان معلوم شده بود که سالی قریب به سیصدهزار نفر به زیارت حضرت عبدالعظیم می‌روند و این مسئله «بواتال» را تشویق نمود که امتیاز راه آهن آن‌جا را بدست آورد. بعدها وی این امتیاز را به یک کمپانی بلژیکی فروخت و کمپانی مزبور با سرمایه دو میلیون فرانک دست بکار ساختمان راه شد و ضمناً امیدوار بود که بتواند بعدها همان راه آهن کوتاه را امتداد داده و به تدریج به خلیج فارس برساند. در میان آن همه امتیازات عریض و طویل فقط این خط مختصر ساخته شد و ماشین‌های آن را که در بروکسل ساخته بودند، به شکل قطعات منفصل با زحمات زیاد از راه باطوم و بادکوبه به تهران آوردند و در سال ۱۸۸۸ با تشریفات لازمه افتتاح گردید.

منبع: کتاب هزار و یک شب استان بوشهر، غلامرضا غریب‌زاده / تهران مصور: ۱۳۲۸/۳/۲۰

قانون جدید ته لنجی برای استان بوشهر

رضوی، دبیر ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز در بوشهر خبر داد: با اجرایی شدن قانون ساماندهی و نظارت بر تجارت مرزی شامل کوله‌بری و رویه ملوانی دیگر تعداد سفر لنج‌ها و شناور محدودیت ندارد و بر اساس ارزش کالا به میزان دو میلیارد دلار در سال می‌تواند کالا وارد استان بوشهر شود و عواید و ارزش افزوده و دیگر فواید و مزیت آن به خود استان تخصیص می‌یابد و تعداد سفر لنج‌ها بر اساس ارزش کالای وارداتی است.

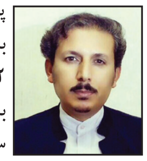
یک زمان در هر سفر بر اساس تعداد نیسان مجوز تخلیه کالاها تا ۶۰ نیسان داده می شد در حالی که اکنون مبنای ترخیص ارزش کالا تا دو میلیارد دلار است.

با تشکیل کارگروهی، نوع کالای وارد شده به کشور از طریق ته لنجی مشخص و بنادر آن در استان بوشهر اعلام می شود.

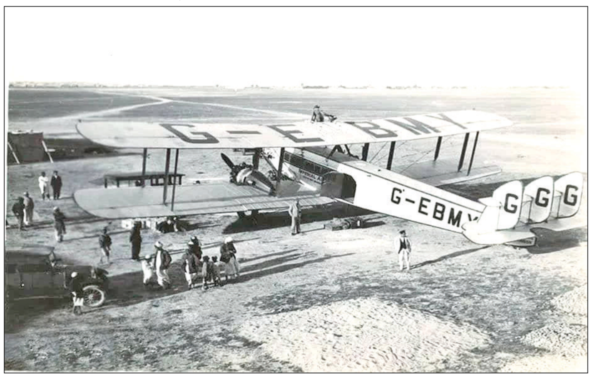
این قانون در مدت ۵ سال بر اساس رویه تجاری اجرا و بنادر وارد تجارت رسمی می‌شوند.

پرواز نخستین هواپیماهای خریداری شده ایران از بندر بوشهر

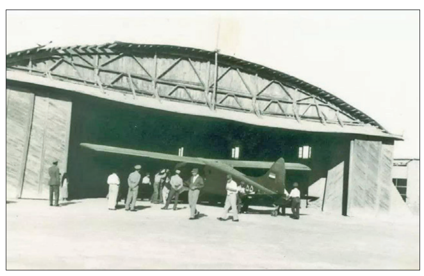
امید زاهد

پس از خرید هواپیماها و انتقال با کشتی از بین‌النهرین دی ماه ۱۳۰۲، ۳۰ گاری از تهران رهسپار بندر بوشهر شد تا محموله‌ها را به سرپرستی سرتیپ امان الله میرزا، تحویل بگیرند. اما هواپیماهای خریداری شده به طول ۹ متر و وزن ۵ تن را نمی‌شد از طریق مسیر بوشهر، شیراز، اصفهان به تهران رسانید، پس آشیانه‌هایی در بندر بوشهر برپا شد تا هواپیماها را سرهم کرده و خلبان‌ها پس از آزمایش، آن‌ها را به سوی تهران پرواز دهند.

بهمن ماه تجهیزات نظامی از اروپا وارد بندر بوشهر شد و شش فروند هواپیما با کشتی به بندر بوشهر رسیدند. دو مربی خلبان و دو مکانیک هواپیما نیز به بوشهر آمدند. اسفندماه هواپیماها آماده پرواز به سوی تهران شدند، اما نرسیدن بنزین از خرمشهر که قرار بود با کشتی بادی به بوشهر برسد، به دلیل هوای توفانی به تعویق افتاد. اما با بنزین موجود در بندر بوشهر یک هواپیمای بمب انداز نیم ساعت توانست در اطراف بوشهر به پرواز درآید و مردم بوشهر همگی برای تماشای پرواز هواپیماها در آسمان بوشهر گرد آمدند.

در اسفندماه اولین هواپیما به مقصد شیراز از آشیانه بندر بوشهر برخاست. از شیراز هم هواپیما در مسیر اصفهان قرار گرفت؛ اما دچار سانحه شد و سقوط کرد و خلبان جان سالم بدر برد. خلبان به بندر بوشهر فرستاده شد تا با هواپیمای دیگری بازگردد. این درحالی بود که رضاخان - نخست وزیر وقت -با شنیدن این خبر برافروخته شد و دلیل آن را تنبلی و اهمیت ندادن شخصیت ایرانی و دست اندرکاران دانست.

با وجود این دو فروند هواپیما از مجموع هواپیماهای خریداری شده سقوط کرد و قرار شد هواپیماها مستقیم از بندر بوشهر به اصفهان پرواز کنند و از فرود در شیراز به دلیل عدم وجود زمین مناسب، رهایی یابند. از طرفی هم خلبان‌ها و مکانیک‌های فرانسوی پس از سه ماه که از حضور آنان در بندر بوشهر و شیراز می گذشت، از حقوق دریافتی خود اظهار نارضایتی کردند، که با وساطت کنسول فرانسه رضایت آنان حاصل شد. همچنین به درخواست آنان در آباده برای فرود هواپیما می‌بایست محلی را دولت ایران آماده می‌کرد. تا هواپیماها که با آغاز سال نو و فروردین ماه ۱۳۰۳ همچنان در آشیانه بوشهر بودند به سلامت به تهران برسند که این هم عملیاتی نشد. سرانجام سال ۱۳۰۳ خورشیدی فرمان تشکیل هواپیمایی نظامی صادر شد و نخستین کاروان دانشجویی هوایی روانه روسیه و شصت نفر محصل به فرانسه اعزام شدند تا در آموزشگاه، فن هوانوردی بیاموزند.

تیم طوفان بوشهر سال ۱۳۵۷
ایستاده از راست: مهرداد آذرگون، محمد کرمی، محسن کوثر طلب (بادساز)، عباس آقایانی، رحمان فقیه، منصور قائدی، مجید قائدی، ابراهیم قدیرنژاد.
نشسته از راست: رحیم گلابیان، حسین میهن دوست، خدر کرمی، منصور کاوه‌ئیان، رضا ماهیگیر.

نویسندگی راه رفتن روی لبه تیغ است

احمد آرام

هم باید مراقب خودت باشی، هم واژگان، و هم دیگران. و اما این واژگان است که تکلیف تو را روشن می کند؛ وگرنه حفاظت از خود یا توجه به دیگران، با یک نگاه مخرب و مغرض فرو می‌ریزد. چیزی که همیشه تو را سر پا می‌دارد و می‌تواند جنبه‌های پنهان اندیشه‌ی تو را به درستی معنا کند فقط واژگان هست؛ آن همه واژه‌هایی که از ضمیر ناخودآگاه یا خودآگاه تو فوران می کند تا جمله‌ای ساخته شود.

بحث در این است که توی داستان نویس، که خیال خود را با واژه‌ها قوام می‌بخشی، آیا مصرف بیش از حد واژه‌ها تو را رستگار می کند یا این که تو را به زیر می کشد؟

بارها دیده‌ام کسانی که بسیار پر کارند اما گزیده‌گو نیستند؛ و همین مسئله چه بسا که داستان‌ها را به تباهی بکشد. یعنی چه؟ یعنی تکرار خود، تکرار و مصرف بیش از حد واژگان، و تق و لق شدن پیرنگ‌هایی که توان ماندگاری خود را از دست می‌دهند.

اگر «خوان رولفو» نویسنده مکزیکی بیشتر از این حد می‌نوشت کارهای خوب خود را زیر سوال می‌برد. دوستان نویسنده‌ای که بیش از حد خود را مصرف می کنند، نمی‌دانند که داشته‌های ذهنی خود را به خطر می‌اندازند.

نویسنده خوب با چند کتاب خوب بهتر می‌ماند تا آن کسی که سالی ۳۶۵ اثر بیرون می‌دهد تا بهتر دیده شود. «خورخه لوئیس بورخس» به خوبی و با دانایی بیش از حد، دریافت که نباید رمان بنویسد، پس داستان‌های کوتاه از خود به جا گذاشت تا واژگانش به درستی وارد داستان بشود.

شناخت واژگان شناخت خود است تا با احتیاط روی لبه تیغ حرکت کنی.

زمین‌خواری که به جای حبس، تابلوی «حفاظت از اراضی ملی» در دلوار نصب می کند

رئیس دادگاه عمومی دلوار گفت: شخصی که اقدام به تصرف اراضی ملی کرده بود به جای صدور حکم حبس، برای او مجازات تعلیقی صادر کردیم که بر اساس این مجازات افراد متخلف علاوه بر رفع تصرف از اراضی و همکاری با منابع‌طبیعی استان، نسبت به نصب تابلو «حفاظت از اراضی ملی، یک مساله حیاتی است» اقدام و تصاویر تابلو را به قاضی پرونده ارائه کنند.